

Sygn. akt VII Ka 990/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w O. w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Zbierzchowski,

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.)

SO Zbigniew Paturalski,

Protokolant: Dawid Kalinowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Andrzeja Chechłowskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2016 r.

sprawy skazanego **R. Ł.**, ur. (...) w O. , syna M. i Ł. z domu (...)

o wydanie wyroku łącznego w sprawach SR O.:1) (...), 2) (...), 3) (...), 4) (...)

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 16 sierpnia 2016 r., sygn. akt (...)

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu skazanego W. Ł. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 990/16

UZASADNIENIE

R. Ł. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w O. (wyrok łączny) w sprawie (...) z dnia 6 maja 2009 r. , którym połączono kary orzeczone w sprawach (...), (...), (...), (...) tego Sądu i orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny wymiarze 160 stawek po 10 zł każda,

2/ Sądu Rejonowego w O. w sprawie (...) z dnia 9 lipca 2014 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 28.02.2014 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

3/ Sądu Rejonowego w O. w sprawie (...) z dnia 19 listopada 2015 r. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 15 lipca 2015 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 217 § 1 kk. i in. popełnione w dniu 15 lipca 2015 na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 4 lat pozbawienia wolności ,

4/ Sądu Rejonowego w O. w sprawie (...) z dnia 25 listopada 2015 r. za przestępstwo
- z art. 279 § 1 k.k. i in. popełnione w dniu 4.02.2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- z art. 279 § 1 k.k. i in. popełnione w okresie od 17.11.2014 do 14.12.2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- z art. 278 § 1 k.k. i in. popełnione w okresie od 27.12.2014 do 14.01.2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 291 § 1 k.k. i in. popełnione w okresie od 1.12.2014 do 4.02.2015 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności
i orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem łącznym z dnia 16 sierpnia 2016 r. w sprawie (...)

orzekł:

I na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. , art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach (...) i (...) i w ich miejsce orzekł karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu,

III na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do pozostałych wyroków,

Powyższy wyrok łączny zaskarżył obrońca skazanego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, na korzyść skazanego R. Ł. i zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażącą niewspółmierność (surowość) wymierzonej skazanemu kary łącznej w wysokości 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, wynikającą z niezastosowania przy łączeniu kar zasady pełnej absorpcji.

W oparciu o powyższe wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej w wysokości czterech lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego w zakresie zarzutów rażącej surowości kary łącznej pozbawienia wolności nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd I instancji wobec dat zapadłych wyroków prawidłowo przyjął, że w sprawie mają zastosowanie przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015 r. Zgodnie z art. 85 kk w brzmieniu po 1 lipca 2015 roku, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, przy czym jej podstawą mogą być wyłącznie wymierzone i podlegające wykonaniu.

Przesłanki do wydania wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy były spełnione co do skazań wskazanych w pkt. I sentencji i w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji właściwie ocenił okoliczności przedmiotowo i podmiotowo istotne mające wpływ na ukształtowanie kary pozbawienia wolności wskazanej w wyroku łącznym.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w apelacji wskazać należy, że brak było podstaw do ukształtowania wymiaru tej kary w kierunku postulowanym przez obrońcę.

Słusznie podnosi się w orzecznictwie, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione". Wskazuje się nadto, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw

jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji" (Komentarz do art. 85 kodeksu karnego G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas. J. Majewski. J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, Zakamycze 2004, wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II Aka 154/01).

Mając na względzie powyższe nie można podzielić argumentacji skarżącego jakoby poprawne zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego byłoby wystarczającą przesłanką wymierzenia niższej niż w zaskarżonym wyroku łącznym kary łącznej. To, że skazany przejawia krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw i jego poprawne zachowanie nie może w żaden sposób przesłonić liczby i wagi popełnionych przez niego czynów. Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że jeśli chodzi o karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. I sentencji wyroku łącznego, to w ocenie Sądu Okręgowego co do zasady kara łączna w wymiarze 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności została prawidłowo wyważona.

Podkreślenia wymaga to, że Sąd Rejonowy orzekając karę łączną wziął pod uwagę fakt, że R. Ł. został skazany za przestępstwa o podobnym charakterze (m.in. przestępstwa przeciwko mieniu), a między czynami występował stosunkowo bliski związek czasowy. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że przestępstwa za które R. Ł. został skazany wyrokiem z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie (...) były wymierzone również przeciwko życiu i zdrowiu (art. 280 § 1 k.k.) oraz przeciwko nietykalności cielesnej (art. 217 § 1 k.k.). Sąd I instancji słusznie zauważył, że skazany w przeszłości popełnił już przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i 278 § 1 k.k. Ponowne popełnienie przestępstw tego samego rodzaju stanowi negatywną przesłankę prognostyczną, świadczącą o lekceważącym stosunku skazanego do obowiązującego porządku prawnego. Wszystkie te okoliczności powodowały, że brak było podstaw do zastosowaniu zasady absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej.

Zwrócić zaś należy uwagę, że kara łączna nie jest swoistego rodzaju przywilejem osób wielokrotnie karanych, których sytuacja miałaby się stać korzystniejsza od osób skazanych jednorazowo. Analiza przypisanych skazanemu czynów, ich liczba i czas popełnienia sprzeciwiała się wymierzeniu skazanemu łagodniejszej kary pozbawienia wolności, tym bardziej orzeczeniu na zasadzie absorpcji.

Powyższego nie może również zmienić treść nowej opinii o skazanym- k.119. Wprawdzie R. W. Ł. poprawił swoje zachowanie, to jednakże ta okoliczność nie może spowodować uznania, że wymiar orzeczonej przez Sąd I instancji wobec niego kary łącznej wskazuje na jej rażącą surowość. Tym samym nowy dowód przeprowadzony w postępowaniu odwoławczym nie pozwalał w oparciu o art.438pkt.4 kpk na zmianę wyroku w kierunku wskazywanym w środku zaskarżenia albowiem orzeczenie kary łącznej w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności (kara łączna w sprawie (...)) w istocie spowodowałby zniweczenie skutków skazania w sprawie (...) gdzie przecież orzeczono karę łączną za 4 czyny i to przy zastosowaniu korzystnej dla R. Ł. zasady absorpcji

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok jako prawidłowy utrzymał w mocy - art. 437 § 1 k.p.k. art. 438 pkt. 4 k.p.k.

Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę sytuację materialną i osobistą skazanego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. uznał za słuszne zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

O wynagrodzeniu za obronę skazanego wykonaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, orzeczono na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 16, poz.124 z późn. zm.) i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).